

усвојитељ или усвојеник функционера, као и свако друго правно или физичко лице које се према другим основама и околностима може оправдано сматрати интересно повезаним са функционером.

Врсте сукоба интереса у вршењу јавне функције. Пре него што се размотре врсте сукоба интереса у вршењу јавне функције, треба направити разлику између сукоба интереса и корупције. По Закону о Агенцији за борбу против корупције, корупција је однос који се заснива злоупотребом службеног, односно друштвеног положаја или утицаја, у јавном или приватном сектору, с циљем стицања личне користи или користи за другог.

Сукоб интереса, дакле, није исто што и корупција, али су друштвени узроци који доводе до појаве сукоба интереса и корупције међусобно повезани. Сукоб интереса обично претходи корупцији, али сукоб интереса не подразумева неминовно постојање корупције. На пример, функционер који учествује у доношењу одлуке у вези са којом има приватни интерес може поступати поштено и у складу са законом, па у његовом поступању нема корупције. Сукоб интереса је, дакле, ситуација, а не радња, па се функционер може наћи у сукобу интереса, а да се у ствари не понаша коруптивно.

Могуће је разликовати три врсте сукоба интереса у вршењу јавне функције: стварни сукоб интереса (функционер има приватни интерес који утиче на поступање функционера); потенцијални сукоб интереса (функционер има приватни интерес који у будућности може да утиче на поступање функционера); претпостављени сукоб интереса (функционер има приватни интерес који изгледа као да утиче на поступање функционера).

Код стварног сукоба интереса, функционер има приватни интерес који директно утиче на његово поступање, па присуство одређених околности несумњиво указује на могућност занемаривања јавног интереса ради остваривања приватног. То је, на пример, ситуација када функционер одлучује да ли ће се уговор закључити са фирмом чији је власник његов блиски рођак или са неком другом фирмом. Стварни сукоб интереса назива се и постојећим сукобом интереса или актуелним сукобом интереса, јер подразумева да функционер поступа у ситуацији која се са сигурношћу може означити као сукоб интереса, односно да се сукоб интереса управо догађа.

У случају потенцијалног сукоба интереса, до одлучивања још није дошло, функционер још увек није предузео никакву радњу, али се налази у ситуацији у којој има приватни интерес који може у будућности да утиче на његово поступање, односно у ситуацији која у будућности може да прерасте у стварни сукоб интереса. Потенцијални сукоб интереса се назива и будући сукоб интереса или претећи сукоб интереса.

Претпостављени сукоб интереса представља ситуацију у којој функционер има приватни интерес који изгледа као да утиче на поступање функционера, односно ситуацију у којој се чини да приватни интерес функционера може да утиче на његово поступање. Овај сукоб интереса, дакле, подразумева ситуацију у којој се може претпоставити да приватни интерес функционера може утицати на његово поступање – без обзира на то да ли је то заиста тако.

Агенција за борбу против корупције. Државни орган који решава о сукобу интереса – тако што одлучује да ли постоји повреда правила у вези са спречавањем сукоба интереса при вршењу јавних функција која су прописана Законом о Агенцији за борбу против корупције и тако што изриче мере у складу са тим законом – јесте Агенција за борбу против корупције.

Агенција за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција) јесте самосталан и независан државни орган. За обављање послова из своје надлежности Агенција је одговорна Народној скупштини.

У поступку пред Агенцијом који није уређен Законом о Агенцији за борбу против корупције, сходно се примењују одредбе закона који уређује општи управни поступак. Средства за рад и функционисање Агенције обезбеђују се у буџету Републике Србије, на предлог Агенције, као и из других извора, у складу са законом.

Агенција има својство правног лица. Седиште Агенције је у Београду. Агенција може да образује организационе јединице изван седишта. Те организационе јединице немају својство правног лица.